

Izhaja trikrat na teden v četih izdajah, in sicer: vsak torek, četrtek in sobota, zjutranje izdaje opoldne, večerje izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilagami ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h. ali gld. 6-60
pol leta 6 „ 80 „ 3-30
četrt leta 3 „ 40 „ 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“. A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h. ali gld. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje).

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 6. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9.
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnštvu.
Neplačanih pisem ne sprejemlje ne uredništvo ne upravnništvo.

Oglas in poslanice
se računajo po peti vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.
Naročnino in oglase je plačati loco Gorice.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakega 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. peti vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Kdo slepari?!

(V odgovor „Gorici“).

Da je „Gorica“ že bolj Pajerjevo nego slovensko glasilo, postaja čedalje bolj znano. Dežela goriška je srečno doživela 400-letnico, odkar jo vladajo Habsburžani. To treba seveda slaviti, ako radi drugega ne pa vsaj radi visokih redov in križcev, ki bodo dežili v srečno deželo ob tej presrečni priliki. Zato pa je treba v deželi „rednih“ odnosajev, to se pravi: Italijani so izključni gospodarji, Slovenci pa „sciavi“. In „Gorica“ je tudi res poslušna dekla Pajerjeva, kakor je dr. Gregorič njegov harlekin, katerega vodi na vrhovi — Cahej.

Enako je v vprašanju o pobiranju užitnin v deželni upravi, kar je le mane-ver proti Slovincem: zamašiti hočejo usta našim gostilničarjem in krčmarjem, potem bodo klerikalci in Lah neomejeni gospodarji položaja v deželi.

Naši krčmarji so takoj čutili nevarnost, ki jim preti. Dopisa iz Bolca in iz Brd pričata jasno, da krčmarji dobro poznajo sedanje dobrote in nepravilnosti, v katere bi zagazili potem, ako bi imeli nad seboj Pajerjeve pomagace. Zato se je velika večina takoj upirala prijaznim vabilom in je odslavila Pajerjeve odposlance; le malo so jih ujeli, a še ti danes obžalujejo svojo kratkovidnost in podpise — preklicajo.

Klerikalce seveda strašno jezi, ko vidijo, da se jim najbrže izjalovi prelepi načrt, po katerem bi krčmarje imel na udi — deželni odbor s Pajerjem na čelu, t. j. brezobzirni lahonski teroristi, ki so vjeli dr. Gregoriča in njegove zveste pod kavdinski jarem. Zato se je spravila zadnja „Gorica“ nad „Sočo“ s Cahejado „Kdo slepari?“ — Na to vprašanje ta odgovor:

Kot temelj članku postavlja ta klerikalni priganjač slučaj, da je bil v petek mladi g. Gorup v Gorici, čes: „Gosp. Gorup je prišel in „Soča“ je bila njegova. On lahko vsklikne: „veni, vidi, vici“.

Toda temelj slab — vse slabo! In tako je tudi članek v „Gorici“ le — sleparstvo!

Dopis iz Bolca, katerega izvirnost seveda tudi sumnič po svoji katoliški navadi, je bil postavljen že za četrtek 19. t. m. Začetnica „S.“ izdaja dopisnika, kdorkoli pozna bolske razmere; dopisnik je pri pogajanjih v Bolcu govoril in predlagal isto, kar je povedal v dopisu, kar sam izjavlja v uvodu. — V četrtek malo pred 11. uro, ko se „Soča“ sklepa, je prišel v tiskarno nekdo, ki je prosil, naj se ne priobči ničesa, ako je došlo kaj o „lovljenju podpisov“ po Pajerjevih odposlancih. Ker je bilo dovolj drugega gradiva, smo mu takrat ustregli. Ali da smo se takoj premislili, dokazuje „Primorec“ naslednjega dne (izhaja opoldne), ki je na kratko povedal glasove z dežele ter svaril krčmarje, naj ničesa ne podpisujejo. Dopis iz Bolca pa je bil že določen za „Sočo“ naslednjega dne.

Isti petek popoldne je izvedel g. Gabršček, da je g. Gorup v Gorici. Šel je v pisarno užitninskih davščin, da govori z njim in mu razloži svoje stališče v tem pogledu. Ker gosp. Gorupa tam ni bilo, ga je počakal. Prišel je, g. Gab. mu je na kratko razložil svoje stališče in izjavil, da „Soča“ objavi dopis iz Bolca ter sploh nastopi proti nameri deželnega odbora. Pogovor je bil kratek.

Iz tega je razvidno, da „Gorica“ impertinentno laže po stari navadi, ko klepeče o dolgih pogovorih g. Gorupa s patroni „Soče“ itd.

Isti petek so bili odposlanci deželnega odbora v Brdih. Kako lepo so jih odslavili, je povedal dopis v „Soči“ od torka. To je bilo isti čas, ko je „Primorec“ objavil prvo svarilo in je g. Gorup sele došel po opravilih v Gorico, kjer je prišel nehoté v dotiko z gosp. Gabrščekom. Kdo je pa Brice „nahujskal“? In kako lepo so razložili vzroke, zakaj so odgnali Caheja in njegovo družbo domov! — Ne, naši krčmarji niso tako neumni, da bi ne videli zanjke, katero jim nastavlja!

Da bi „Gorica“ slepila ljudstvo, postavlja za zgled velike dežele, v katerih pobira dežela užitnino v svoji upravi. Ta prišpoda pa je le lažljiva slika! Ob nasi goriski mizeriji bi se dobiček razpršil v prazen nič! Ako bi pa deželna blagajna res imela

kaj preostanka, bi ta ne bil v nikaki primeri škoda, katero bi trpelo ljudstvo po drugi strani. Saj bi se deželne blagajne lahko napolnile tudi tako, da se naše ljudstvo do nazega oguli in oropa! Lepa hvala za take deželne dobičke!

Ne bomo se dalje bavili z razlogi, ki govoré za nas in proti „Gorici“, saj sta to storila že dovolj dopisnika iz Bolca in iz Brd, ne da sta imela namen, polemizovati s klerikalno klepetuljo. — Pač pa nam je pobiti z glasno in dejansko resnico glavno trditev v članku „Gorice“, o katere prav mi pričakujemo ves uspeh, „Gorica“ pa nikakega!

„Gorica“ namreč trdi, da strankarstva je tudi med krčmarji toliko, da jih ne bomo mogli združiti v krčmarske ali „užitninske“ zadruge, in sicer niti v eni občini ne, kaj-li šele po sodnih okrajih itd.

Na to jej odgovarjamo, da krčmarske zadruge slone na državnem zakonu; ko je enkrat taka zadruga ustanovljena, vsak krčmar mora biti član; prispevke mora plačati, in se ravnati po pravilih. Sicer pa ne bo treba nikogar siliti, ker pristopi rad vsakdo sam, ko bo videl, kolike koristi so take zadruge.

In te zadruge, v katerih bodo po postavi združeni vsi krčmarji, bodo imele glasno besedo tudi pri — pobiranju užitnin, in sicer tako, da bo to dobro in koristno za naše ljudstvo, ne pa za Pajerja, Gregoriča ali morda celo za Caheja.

Kako lahko pa je združiti krčmarje tudi le v užitninsko zadrugo, imamo v deželi že dovolj slučajev. Še dandanašnji so tako združeni krčmarji celega kanalskega okraja. In glejte! Užitninske doklade za kanalski okraj je sprejelo proti g. Gorupu to društvo. Ali ko so mu ostale, so se začeli praskati že stari lisjaki na tem polju, kakoršne poznamo v tem okraju. In kaj so stili? Pogodili so se z g. Gorupom, da je on prevzel pobiranje; on ima ves aparat že v teku, njemu morda ostane še kaj dobička, dasi je dovolil razne olajšave, dočim bi imeli domačini zgubo poleg ogromnih sitnosti.

To dejstvo, ki se še vedno vrši pred našimi očmi, je ob enem odgovor na vprašanje „Kdo slepari?“

pico prezirljivih besed, s katerimi hoče sprejeti nepoznanega veterinjaka. Njen mož je sicer grešil, toda to še ne daje tujcu pravice, da jo hodi semkaj žalit. Drugega dne si je Bijankovičeva res spraznila svoj meh nabranih besed. Sama je pričakala Črnošinskega. Hčerko svojo je odpravila k znani učiteljici, ki je bila kaj mila in postrežljiva oseba.

Opazila pa je kmalu, da so vse njene besede le bob v steno. Črnošinski je poslušal vse z mirnim, da, prijaznim licem. In ko vdova ni imela več kaj povedati, ko se je njena jeza razpršila na nasprotnikovi hladnokrvnosti, je tudi sama občutila olajšanje. Marsikaj, o čemur je premišljevala po noči, kar je povedala Črnošinskemu, se ji je zdelo sedaj pretirano. Njegove krotke besede, njegova trditev, da on dobro pozna njeno jezo, da ni pričakoval nič drugega in da prav to ga veseli, da je našel tak blagorodni odpor, katerega pa se nič ne plaši, ker je čista njegova nakana — vplivale so kakor olje na razburjeno morje. Poslednje se je pomirjevalo. Kolikor več je pripovedoval gost o svojem visokem stališču, toliko več je čutila pred seboj propast bede in onemoglosti. In ko ji je predložil, kaj bode z Marico, ko bi ona umrla, je vdova kar strepetala. Grozna misel. Živeti v revščini, se ji ni zdelo grozno — toda zapustiti jedinega otroka — dekle, v širokem, pustem svetu.

Pokazalo se je, da Črnošinski njima ni bil popolnoma ptujec. Saj je bil

Ako je bilo mogoče spraviti vse krčmarje na Kanalskem v društvo, ki je imelo v korist krčmarjev in ljudstva tako važno besedo pri oddaji užitnin, in ako niti to društvo jih ni hotelo pobirati v svoji upravi, ko bi bila ta vendar ceneja nego bi bila deželna, tedaj moramo z vso gotovostjo reči, da bi bilo pobiranje užitnin v deželni upravi Slovincem le v gmotno škodo, ne oziraje se še na dejstvo, da v deželnem zboru in odboru gospodujejo brezobzirni laški teroristi, ki bi Slovence raje danes nego jutri potopili v žlici vode! In takim ljudem ne maramo izročiti v pesti naših krčmarjev niti za gmoton dobiček v korist. . . . „cele dežele“, kajti: z eno roko bi nam kaj malega dali, z drugo pa bi desetkrat več vzeli! S tako — sleparijo ne hodite več na solnce!

Vi krčmarji pa: Pozor! Največ se gre tu za vašo kožo! Mi kot narodno-napredna stranka ne moremo dopustiti, da bi slatili vas, če tudi bi bilo to morda — „celi deželi“ (II) v korist. Tudi Vi ste važen, veljaven del našega naroda — in ako boste oškodovani Vi, bo trpel ves narod! Tisti dobički „cele dežele“ pa naj gredo rakom zvižgati! „Bolje drži ga nego lovi ga!“ pravi star pregovor, in to velja v prvi vrsti za nas — goriške Slovence! Punktum! Zdaj „Gorica“ ve — kdo slepari!!

DOPISI.

V Gorici, dne 25. julija 1900. (Tutti frutti). — Toča! Zopet toča! Nò, pa o kanonih to pot ne povem nič. — Nekaj časa pred zadnjo veliko točo v Brdih so bili tam gori otroci pri obhajilu. Na nekem otroku, ko je zevnil, je bilo videti, kakor da se smeje, vsled česar ga je duhovnik „cvrknil“ (rahim prav tisti glagol, kakor moj poročevalec), hostija je padla na tla, brisali so in brisali, otrok je ušel ter baje govoril take besede po česti, da so se babnice križale, drugi pa so skimavali z glavami. Prišla je toča. Babje-verni ljudje so si šepetali, da g. nunc je naredil točo prav radi tega otroka, katero mnenje se je širilo vedno bolj med ljudstvom. Neka stara ženica je tolmacila vso reč tako: Če je toča od Boga, ni debelejša od pse-

že petkrat po Bijankovičevi smrti v D. ter videl mater in hčer in povpraševal po njima. . . . Videl je tudi Marico na gledišnem odru v neki mali vlogi. . . . Takrat je dozorel v njem sklep. Zaljubljen bil se je v mično prikazen; on ni samo hladen in premljen starec; v njegovih prsih biva tudi srce. Čemu naj bi torej ne storil dvojne dobroto: osvežil in osrečil si svoje stare dni ter poravnal stari dolg? Mi mnogo takih, ki bi se takó spominjali starih dolgov.

Proti poldnevu je Bijankovičeva bila že popolnoma omehčana, samo pro-sila je, naj vzame nazaj ona dva stotaka. . . . Ona si ne želi darov. . . . Kaj takega da ni lepo zanj. Črnošinski jo je prepračil, da je bila to od njegove strani res velika drznost, toda ko je opazil njun položaj. . . . mislil si je, da. . . . nù, z jedno besedo, dal se je premagati po srcu, ne vprašaje za svet razuma. Naposled je vzela bankovca ter ju potlačil v oprsnikov žep. Prišla je ženska, postrežnica.

„Ej, babica, včeraj sem pozabil dati vam nekaj za čaj! In izvlekel je stotak ter ga stisnil starki v trdo, umazano dlan takó, da tega vdova ni opazila. . . . Oprostite, toda mene kliče dolžnost — moram iti! Škoda, da ne vidim vašega dijamanta! Toda ali smem priti k vam? Kaj?“

Bijankovičeva je bila vsa omamljena. Razsodnost je glasno terjala svoje pravo, njev ponos je bil strt, kakor bi bila megla sedla na njeno bedno dušo.

— 16 —

Pomladni mráz.

Novela Svetozara Hurbana Vojanskega.

Iz slovenskega prevod. Padavski.

—*—

(Dalje).

Bijankovičeva je jelo biti strah pred tem človekom. Ob enem pa je tudi razumela vse moževno trpljenje, njegovo brezuspešno borbo, njegove prazne napore, popeti se višje.

„Prišel pa sem radi tega, da vam kolikor mogoče popravim svojo krivdo. . . . Vidim, da se nahajate v slabih razmerah. . . .“

„Ne, ne! Pustite to! Vi me hočete razžaliti z miloščino, vedoči, da moja upokojnina znaša samo 300 goldinarjev ter me sili živeti skromno. Ne, gospod! Vem, moj mož mi je pravil, da vi bi nam mogli pomagati. . . .“

„Da, in to je, kar me muči. Pisal mi je. . . . toda vi veste, kakó ravna v tisočih slučajih obogaten prijatelj s pismi svojega revnega prijatelja! Takó sem ravnal tudi jaz. Vrgel sem jih med stotino drugih beraških listov. . . . Da, to sem učinil in to me je prignalo sem, ko sem čital o Gustavovi smrti. Beseda smrt je velika, važna beseda. . . . Hočete-li, da morem pomiriti svojo dušo?“

Bijankovičevi je prišlo v glavo, da ni le ona sama žrtev te prezirljivosti,

marveč tudi njena hči. Ponos se je začel umikati materinski ljubezni. Kdo vé, če mar bogati prijatelj njenega moža ne zagotovi bodočnosti njeni hčerki?

„Ne branim vam“, reče tiho. Črnošinski vstane z naslonjača.

„Dajte mi svojo hčer“, reče s tre-sočim glasom.

Bijankovičevi se stemni pred očmi. Pokrije si lice z rokami ter omahne na stol. . . .

„Verjamem, da vas je to osupnilo“, začne Črnošinski ter jo prime za rokó, po očetovsko nežno nagnivši se nad njeno glavo. „Čuli ste mnogo novega, toda to so bile besede poštenega moža. Vrh tega še pravijo, da noč ima svojo moč. . . . Jutri se kaj več pomeniva. . . . Hvala vam za pogoščenje.“

Ona vstane ter nekako topo gleda tujca. On pa vzame svojo vrhno suknjo s svilnato podvleko, se prikloni ter otide Bijankovičeva jame hoditi z urnimi koraki po mali sobici kakor volkulja v kletki. Časih se prime za glavo, časih zopet spusti v jok. . . . Po davni navadi jame pospravljati z mize. . . . Pod pladnikom, ki ga je rabil gost, najde dva popolnoma nova stotaka. . . . Ves njen ponos zakipi v njej. . . . Bila je hči ne-bogate, toda inteligentne rodbine; bila odgojena skromno toda v plemenitem duhu. Njen mož je bil potomec Brankovičev, in samó neka nesreča je prisila jednega iz njegovih prednikov, spremeni-ti svoje ime. . . . Toda tu — taka grozna, odurna historija! Zbirala je že celo ko-

ničnega zrna, če je pa duhovniška, je pa debela, taka, kakor je padala. Prav g. nunc jo je naredil. Taka govorica se je širila bolj in bolj, prišla je tudi do ušes g. nuncja, in ni ostalo drugega, nego da je nastopno nedeljo na propovednici v cerkvi javno in glasno izjavil, da on ni naredil toče! — Kako globoko tiči se ponekod ljudstvo v babljevstvu, katero pa je dober steber klerikalnega gospodarstva!...

Opajski župan se je predstavil v poneдельник v „Goriški Tiskarni“. Prišel je in causa: pečenka, katero mu je bil „odstopil“ opajski g. Kos. Mož se je spodtkal nad tem, da je stalo v „Tutti frutti“, da on je pojedel tam pečenko, marveč hotel je „popravka“, da on je lepo zavil Kosove ostanke ter jih kasneje povzli, češ: v navzočnosti g. nuncja si se jesti ne upam. Pravili so mi, da se možu vidi na prvi hip, da ni za drugega nego da stoji pod varstvom koga, najmanj pa da sodi na županski stol!

Revež tiči že tako globoko v kosih klerikalizmu, da je rekel h koncu: Če hočete, popravite, če ne, pa mi bo Bog pomagal! Se mu že pozna, da povsodi vlačí božje ime po nemarnem čez zobe!

„Junij, julij, avgust, vino pij pa b...“ — tako pravi narodni pregovor, in marsikdo se drži po njem. Ali ne tako znani naš „prijatelj“, neki g. nunc v bližini Gorice (že zopet nunc — kar ne morem se jih otresti!). Velik sovražnik je narodno-napredne stranke, radi tega velik moj sovražnik, ali meni pa le dopada „gaspud“, kadar pride v Gorico ter se ga navleče prav pošteno, da potem konaj stopica navkreber proti domu. Pretekli teden je bil tudi v Gorici. Po geslu: „Svoji k svojim!“ je šel v tobakarno, kjer prodaja znani goriski zid „sigari, tabacchi e bolli“ po brhki Lahinji. Sicer če bi pogledal krstni list, bi ne verjel, da ima gospodičina že toliko let na hrbtu, in prišel bi človek lahko celo do te pregrešne misli, da je krstni list pogrešen, ali pravijo, da isti kaže prav, le postava in obraz nočeta tega pokazati. Je se brhka, in zato je dopadla tudi mojemu prijatelju. Volja je dobra, meso je slabo, no, dobro je pa tudi včasih, če se človek malce pritisne ob bujno kipečo... Nekateri je zadovoljen, če se dotakne le krila. — Zbiral je smodke, ali roka, ta pregrešna roka, je bila potegnjena čez smodke po „magnetu“, in prsti so se dotaknili „magneta“ (ali desnega ali levega, ne vem). Ko so odskočili, se je hotel ponoviti „naskok“, ali „magneta“ sta se oddaljila toliko, da nista mogla več tako privlačno vplivati na posvečene prste. Za „magnetoma“ pa se je vzbudila ženska pohlepnost po cvenku, in stavljeno je bilo vprašanje, če podari toliko in toliko za obleko. To pa mu ni dišalo, ker pričakoval je najbrže kako drugo ponudbo, odkuril jo je z dolgim nosom...

Sapratol! Še na Dunaju jo čitajo! Naša „Gorica“ jo deva v nič, prav v nič, na Dunaju pa jo vsesjedo čitajo! I kaj, koga čitajo? No, kaj, koga — „Soča“! Ako ne verjamete, pa čitajte „Slovenca“ od pondeljka, kako v telefonskih in brzojavnih poročilih z Dunaja javlja radovednemu svetu, da za „Neue Fr. Presse“ je povedala tudi „Soča“, da na Nižjem-Avstrijskem je odklenkalo klerikalizmu po občinah, kar seveda „ni res“, ker vse tisto po klerikalni morali „ni res“, kar je res, ali klerikalci ne marajo, da bi bilo res, marveč žele, da bi ne bilo res.

Iz Vel. Žablj, dne 21. julija 1900. — Minula je hladna spomlad, prišlo je vroče poletje. Narava je oživila in pokazala svojo krasno plat. Ptice pod nebom pevajo vesele pesmi, ribice v vodi veselo igrajo. Vse giblje, vse se veseli. Le človeku ni prepuščeno, prosto gibati se. Tako se je pokazalo v Vel. Žabljah, ko so mladenči pripravljali javni ples.

Tudi pri nas se dobi tu pa tam kak klerikalec. Ko so ti naši klerikalci zvedeli, da nameravajo naši mladenči napraviti pošten javni ples, so stopili po koncu in si prizadevali na vse kriplje, ples ustaviti. Ali imeli so veliko smolo, ki jih še danes peče. Da se ni ples ustavil, gre čast gospodu županu iz sv. Križa, kateri se ni oziral na njih nič vredno prošnjo. Zatorej mu kličemo mladenči: Bog ga živi!

V prvi vrsti je bil proti plesu naš gospod nunc s šestimi možaki, kateri so imeli tajne seje v svojem brahmem društvu. Pri seji je dobil vsak svoje delo, eden je moral napraviti prošnjo na županstvo, drugi je moral hitro z njo marširati v sv. Križ, tretji je moral po občini pobirati miloščino, ako

bi bilo treba mladenčem povrniti dosedanje troške! Tretji je imel najhujšo nalogo, ker pri marsikaterem bi bil kmalu dobil „cabadu“ mesto „helerčkov“.

Gospod nunc bi ne bil imel v cerkvi kaj govoriti, ako bi ne bilo plesa. Rekel je mladenčem: „li plešate, li plešate, priplesali boste v večni pekel“. Na to sem si jaz mislil: ako pojdemo vsi v pekel, kateri so plesali in kateri plešemo, je stari pekel gotovo že prenapolnjen, in za nas bodejo morali drugega delati. Ker pa bodo veliki stroški, sem iz srca zdihtil: O, ti ubogi kmet, kaj te še čaka; gotovo tudi ti stroški padejo na tvoje pokorne rame!!

H koncu se nekaj posepečem na uho Vam, gospod urednik, o našem brahmem društvu. To društvo je stelo nad petdeset udov. Ko je pa naša „Soča“ izginila iz njega in „Slovenec“ prišel na nje mesto, je začelo društvo hirati za snižo; sedaj steje še šest do deset udov.

Veliko veselico, katero priredi, bode dne 32. prihodnjega meseca. Tu bode pel veliki mešan zbor, kateri obstoji iz 3 pevcev in 2½ pevk, vsi iz Vel. Žablj.

Torej: Na svidenje v Vel. Žabljah 32. prih. meseca. Zagorski.

8 Kitajskega. — Prijatelj našega lista nam piše:

Sedaj je obrnjena občna pozornost na vzhod, na Kitajsko, kjer se igra krvavi koncert. Bog ve, koliko žrtv in koliko milijonov požre ta vojna. Tam je tudi nekaj Avstrijcev; sedaj, dokler ne dospe še ladija „Marija Terezija“, jih je 259 na ladiji „Zenta“.

V pondeljek dne 23. t. m. je prišlo meni pismo, datirano od dne 9. jun. katero je pisal vojak z ladije „Zenta“. Pismo je zanimivo, radi tega hočem priobčiti odlomek tega pisma:

„Dne 24./5. je bila v Nagasaki lepa slavnost. Obhajal se je rojstni dan angleške kraljice Viktorije. Bilo je mnogo ladij: 3 ameriške, 2 angleški, 1 ruska, 1 italijanska, 2 francoski in naša „Zenta“. Isti in prejšnji dan se je streljalo z vseh ladij. Popoldne je bila regata, katere so se vdeležile vse tu se nahajajoče ladije. Prvi dobiček je bil 25 L (300 gl.). Vsakikrat so dobili Avstrijci. Ko smo se vozili ob krasni japonski obali, pride nam nenadoma telegram v Sasebo dne 30./5., da se moramo vrniti nemudoma v Taku na Kitajsko, ker so nastali v Pekingu nemiri. Dne 30./5. smo došli v Sasebo, tukaj hitro naložili premoga in živeža in odpluli v Taku. Pluli smo z vso močjo, gorelo je vseh osem pečij. Dne 2./6. ob 4. uri zjutraj smo došli v Taku, kjer je bilo že mnogo ladij. Takoj drugi dan 3./6. rano se je izkrcalo 30 mož, eden častnik in dva kadeta, kateri so odsli v Peking, da strazijo palačo našega konzula, ki je zdaj na Dunaju. Z njimi je odsel tudi komandant „Zenta“ in neki drugi častnik, pa ne v vojaški obleki. Do sedaj ni še nikogar nazaj. Tudi z drugih ladij je tam veliko vojakov, ki ne morejo nazaj. Sedaj je tu kakih 30 velikih vojnih ladij in 4 torpedovke. Največ je seveda ruskih in angleških, potem so nemške, francoske, „Zenta“, italijanske, 1 ameriška, 1 japonska in 1 kitajska. Kitajska ladija je že dvakrat ponoči slušala pobegniti, ali angleška torpedovka ji je to zabranila. Tukaj je sicer 6 admiralov, ali angleški, ki je najstarejši, zapoveduje vsem tu se nahajajočim ladijam. Kaj se tukaj zgodi, se ne ve. Vsaki dan se število ladij množi. Tukaj stojimo na morju devet milj od kraja, tako, da niti ne vidimo suhega. Vreme je skoraj zmirom slabo. Jest moramo samo „biškot“ in konserve. Danes gre „Proviantmeister“ v Cifu, cel dan daleč iskat potrebnega živeža. Dne 7./6. se je izkrcalo s „Zenta“ zopet 70 mož 1 častnik in dva kadeta. Vseh skupaj je torej na suhem 108 mož“.

Drug prijatelj našega lista je nam odstopil pismo iz Šangaja, iz katerega posnemamo te-le zanimivosti.

Šangaj, 16. junija.

„Kaj pa pravite k novicam s Kitajskega?! Lahko si mislim, kako se v Evropi vse pretirava! Vi si ne morete nikakor predstavljati, kako majhen utis je napravila na nas dosedaj cela komedija! Pred nekaterimi dnevi pa se je poostrel položaj — v Pekingu so umorili tajnika japonskega poslanstva, in pred dvema dnevi se je razširila tudi govorica, da se je neki minister usmrtil, in da so poslaniska poslopja v nevarnosti, da jih s topovi demolirajo! Gotovega pa ne vemo nič, ker je pretrgana vsaka zveza s Pekingom. — Iz Tientsina so odsli proti Pekingu različni

vojni oddelki — železna proga je porušena — in tako preide mnogo časa do rešitve tamošnjih Evropejcev! Na vsaki način morajo biti v Pekingu pripravljeni na vse!

Tudi brzojavna zveza s Tientsinom je od včerajšnjega dne naprej pretrgana. — Včeraj se je sporotilo, da je napovedala Kitajska evropskim velevladim vojno! — To bi ne bilo niti slabo! — in danes govorijo, da so se že spoprijeli pri Tientsinu kitajske čete z zavezniškimi. Najbrže dobimo v par dneh natančno poročilo! — Daljave so tako velike! Na tisoče milj! — Iz Honkonga so se odpravili proti severu angleški strelci in topničarstvo. — V Šangaju nismo imeli pretekli teden niti nijedne vojne ladije, danes jih imamo 5: 1 nemško, 1 ameriško, 2 angleški in 1 japonsko. — Razven tega nas je blizu 500 prostovoljcev. Dosedaj nismo še slišali o nemirih v naši pokrajini — ako pa izbruhnje vojna, bomo morali Šangaj na vsak način braniti, t. j. pomagati, ker bi se hitro izkrcali redni vojaki. V tem slučaju bi Kitajski najbrže odbila zadnja ura in starikavi cesarici bi prešel smeh! — Rusija ima na severo celo armado — 20 ruskih in francoskih vojnih ladij stoji pred trdnjavo Taku (Tientsinovo pristanišče) — ravno toliko angleških je na razpolago, potem pridejo še japonske, italijanske, nemške, ameriške itd. — Žal, da smo tu v Šangaju preveč oddaljeni od važnejših postojank. — Ako bomo imeli tu s kom opraviti, bo to samo sodrga, poulična svojat, ki misli, da je prišel trenotek, ko se zamore obogatevati z oropanjem velikega evropskega mesta! Z nekaterimi Maksim-topovi jih kmalu pometemo — boksarje pa, ki se prikazujejo po Šangaju, se sedaj kar kratkoma usmrti.

Obglavljenje se vrši počasi, tako da umre dotičnik se-le tekom 8 dni, in sicer na naslednji način: Zaprt v kletki stoji na kamnih. Okolu vratu ima desko, iz koje moli njegova glava in ki se popolnoma prilga njegovemu vratu. Sleherni dan se odstrani nekoliko kamnov in celi mož začne padati, t. j. njegovo truplo, ker je deska okolu vratu nepremična! Za jeden ali dva dni začne polagoma viseti — in visi — izstradan — po šestih dnevih popolnoma. To so kitajske kazni! — Vprašam se, kake nasledke bode imela cela stvar? Na vsak način bo oškodovana trgovina. Ako se vstaja razširi, ni niti misliti na izvoz kitajskega blaga od strani kitajskih trdk...

Iz New Yorka, dne 7. julija. Slavno uredništvo! V 69. št. „Soča“ čitamo naravnost čudovito poročilo iz New Yorka, namreč, da je tukaj 75.000 ljudij brez kruha. Dotičnik, ki je spisal omenjeni članek, gotovo ni bil nikdar v Ameriki, in misli, da so tukajšnje razmere slične onim tužne in zaostale Avstrije, ali pa našim rojakom nič dobrega ne privošč, ko jih zadržuje v robski domovini. Resnici na ljubav moram omeniti, da i v New Yorku vsakdo delo dobi, ter ako pride na milijone doseljencev, ne bode nihče brez kruha, ker vsakdo dobi delo, ne le pri gradnji podzemne železnice, temveč i pri nebroju drugih podjetij. Naravno da niso razmere take kakor pri Vas, kjer igrajo prvo vlogo razni koleki in davki, potem lopovski.... in razni lačni „grofje“ in zadolženi.... Ni čuda, da se oni dopisnik v svoji robski fantaziji domislija brezposelnost in glad naših slobodnih delavcev. Izvolite na ljubav ameriskih delavcev, — od kojih gotovo vsakdo na leto toliko zasluži, kakor avstrijski vladni svetniki — popraviti vest v 69. št. Svojega cenjenega lista. Iskrenim pozdravom. Sledi podpis.

Domače in razne novice.

Nova maša. — V nedeljo bo daroval novo mašo na Livku č. g. Otilij Medvež, tamkajšnji rojak.

Smrtna kosa. — V Dolini pri Trstu je umrl preč. g. Jurij Jan, upokojeni dekan dolinski. Pokojnika je prišlevati med prvoboritelje istrskih Slovencev, ki je ustanovil v Dolini „Narodno čitalnico“ ter se zlasti potoeval za prireditve tabora v Dolini l. 1878. Pri narodnem delu ga je bilo videti povsodi. Naj počiva v miru!

Kapelan Dermastija. — V nedeljo si je bil privoščil „Soča“. On jo sploh grozovito ljubi. Kadar je v Gorici na tak dan, na kateri izide naš list, si privošč, v gostilni opoludne najprve „porcion“, „Soča“, predno kaj drugega naroči in povzije. V nedeljo pa si je privoščil „velik porcion“ v cerkvi.

Čital je evangelij o lažnjivih prerokih „Mat. 7, 15—21“ ter porabil to priliko, da udari po liberalcih in po „Soči“: — „Ti ljudje pišejo tako zvito po svojih listih, da jim človek ne more do živga. Duhovščino

napadajo le z besedami: ta in ta duhovnik je storil to, v tem ali onem farovžu se je godilo to-le, ali z imeni nočejo na beli dan. Taki ljudje, ki so sami moralno propadle duše, se predrznejo črtni katoliškega duhovnika. Tudi misijonov ne morejo pustiti taki lažnjivi preroki pri miru. Če ne morejo drugace, upirati se temu svetemu poslu, pa izračunijo v denarju izgubo, katero je povzročil sv. misijon. — In takim ljudem, takim krivim prerokom, katerim ni sveta niti kardinalova oseba pa tudi ne oseba slehernega katoliškega duhovnika, takim ljudem naj bi se klanjalo slovensko ljudstvo? Taki preroki so se pojavili sedaj pri nas, med tem ko so se drugi narodi že otresli tega liberalnega jarma. Bili so veljavni možje, bili so večji učenjaki, kakor ti naši slepci, kateri hočejo biti narodovi voditelji, tudi ti so zasledovali sveto cerkev, preganjali duhovnike v javnem življenju, ali propadli so.... Mi smo se in se bomo vedno bojevali proti takim listom (à la „Soča“), ker s tem storimo svojo dolžnost“.

Tako in jednako je klobasal v cerkvi v Solkanu v nedeljo debeli kapelan Dermastija.

Hà, propoved o krivih prerokih, to bi ne bilo tako napačno! Samo naslovil jo je napačno, kajti kriv prerok gledé na naš razvitek na sploh sedaj in v bodočnosti je on in vsi tisti, ki stoje za „Pr. l.“ in za „Gorico“, sploh cela klerikalna banda sestoji iz samih krivih prerokov, katerim pa bo treba pokazati prav občutno, kod imajo hoditi in kod ne.

Kapelana Dermastijo je srbelo posebno ono, kar stoji v „Tutti frutti“, češ: pišejo, da „neki“ g. nunc je storil to in to, da v „nekem“ farovžu se je godilo to in ono, ali z imeni pa ne pridejo na dan! Hm, prav malo usluge je napravil prizadetim gg. nuncem, katere „perejo“ — „Tutti frutti“, in kateri so naši največji sovražniki, ker zahteva, da bi se prišlo kar na dan z imeni istih! Mi imamo pač toliko usmiljenja z njimi, da jih ne imenujemo kar naravnost, saj tako vedo vsi, in tudi g. solkanski kapelan, koga mislimo pri tem ali onem. V ostalem pa deluje med temi našimi prijatelji slaba vest s tako silo, da si domišluje kdo v slučaju, ki se tiče drugega, da je prizadet on!...

Moj Bog, kaj pa hočete? Ali se ne spominjate, koliko perfidnosti iz posvečenih rok proti Gabr. in Tumi je poteklo lani in letos v „Norico“ in „Prismojeni list“, koliko lopovščin je čuti vedno in vedno zoper liberalce po cerkvah na propovednicah, v spovednicah, v privatnem občevarju, koliko impertinentnih lažij, sumničev in obrekovanj se je že nadelo na naša ledja povsem neopracovano, moj Bog! — kaj hočete potem? Ali mislite, da bomo mi prizanašali Vam, ko Vi nas blatite, ko zlorabljač vero hočete nas uničiti?! — O ne, „prijatelji“!

Veter ste se jali, žanjete vihar! Kar ste iskali, to ste našli!

Proti vsem takim se bomo bojevali tudi mi, ker s tem storimo le svojo dolžnost v marsikakem pogledu, puščaje vedno pri miru vse prave duhovnike!

Da se povrtno nazaj k Dermastiji, omenjamo, da njegovi želji: priti z imenom na dan, utegnemo vstreči o priliki, kadar se bo tikalo njega. Znano nam je, da zna vrlo dobro „dvoriti“, in kadar se izuri v tem ter bo po tisti poti „napredoval“, pa bo kmalu zrel za „Tutti frutti“! — Torej, na svidenje!

Topen radi kapelanove propovedi.

— V nedeljo je govoril v cerkvi v Solkanu kapelan Dermastija tako, kakor je povedano v prejšnjem sestavku. Pri propovedi in maši je bil navzoč tudi dečko nekega Solkanca, ki je po misljenju naš pristaša in radi tega prav dober kristjan. (Tù se vidi, kako sleparijo, ko trde, da „Sočani“ so vsi le „brezverci“). Ko je prišel dečko domov, ga je vprašal oče, kaj je povedal g. nunc v propovedi. Dečko je rekel, da ni nič razumel (seveda, saj jih 99% ni razumelo, kaj kvasi kapelan o „liberalcih“ in krivih prerokih) ter da kapelan v celi propovedi ni imenoval Boga. Očetu se je to čudno zdelo, in ker si je mislil, da je bil dečko morda raztresen v cerkvi ter ni poslušal, ga je pretepel s palico. Pozneje pa je zvedel v svoje veliko začudenje, kaj in kako je bilo v cerkvi, in je obžaloval, da je tepel po krivem fantu.

Tiste palice je pač zaslužil namesto nedolžnega dečka pravi krivi prerok — kapelan Dermastija.

Potres v avstrijskih deželah leta 1899. — Dunajska akademija znanosti je izdala svoje potresno izvestje za lansko leto. Iz njega posnemljemo, da so se l. 1899. po avstrijskih deželah javili zemeljski potresi v 190 dneh, to je 19 dni manj kakor v letu 1898. Največ jih je bilo v Dalmaciji. Tam so imeli v 79 dneh nad 90 potresov, med njimi 5 prav močnih. Mnogi izmed njih so bili še dodatki silovitemu Sinjskemu potresu l. 1898. Tudi na Kranjskem je se trajala potresna doba, započeta v veliki noči 1895. l., in je ondi sprožila 96 potresov v 55 dneh. Vendar se vidi, da število potresov na Kranjskem zadnja leta prav izdatno pojema. Leta 1897. jih je bilo še 262, naslednjega leta 132 in lani se 96. Na Štajarskem pa je bilo izpodzemeljsko gibanje lani živahnejše kakor predlanskim.

Na Goriškem se je pojavil lani le jeden obsirnejši potres, a ta je došel iz ljubljanske kotline. Od ondi se je bil namreč 18. spt. lanskega leta razprostrl precej močen

potres — največji istega leta — skoro preko vse Kranjske in se po sosednjih deželah. Sicer je bilo na Goriskem le še prav malo rahlih in le krajevnih potresov v sedmih dneh leta. V Galiciji, Bukovini, v Šleziji in pa na Moravskem ter Solnograškem lani ni bilo potresov.

Potresna poročila s Kranjskega in Goriskega je zbiral poverjenik dunajske akademije, gospod prof. F. Seidl. Posljal so jih večinoma naši gg. učitelji in precast. gg. duhovniki. Dunajsko izvestje naravnost priznava, da se prvotna poročila dosla v slovenskem jeziku. Poročila z Goriskega in s Kranjskega se posebno odlikujejo po svoji točnosti, obsežnosti in popolnosti in jasno dokazujejo, da med Slovenci ne manjka zanimanja za znanstvene naloge, pa tudi, da se jih znajo lotiti vspricho svoje nadarjenosti tako uspešno, da nas navdaje najlepše upanje o bodočem delovanju Slovencev na znanstvenem polju. To se bo resno seveda moglo pričeti še le tedaj, ko bomo imeli ne le dovolj srednjih ampak tudi svojo visoko šolo. Sedaj se moramo, žal, še vedno boriti za to, da dobimo za svoj denar svojih — ljudskih sol!

Otrok utonil. — Z Ustja na Vipavskem nam poročajo, da dne 20. t. m. je utonil 4 leta star otrok Rudolf Črnel pri Gabrijelih, hst. 39, sin Jožeta Črnela. Starisi so bili na polju ter so sušili seno. Tudi ta otrok je bil z njimi, kar je odšel domov, kjer je bil ostal starejši bratec. Otrok je šel do vodnjaka, padel vanj ter utonil. Ko so pogrešali otroka, so ga začeli iskati in iskali so ga nad jedno uro, ali brez uspeha. Na to je prišla po vode neka ženska, katere je zagledala na vrhu vode v vodnjaku klobuk. Poklicala je navzotega g. učitelja, ki je priškolil, da bi rešil otroka, ali bilo je prepozno, ker otrok je bil že mrtev. — Starisi, pazite na otroke!

Cesar v Gorici. — Slavnostni odbor je imel včeraj sejo. Sklenil je definitivno, da ho sprejem na kolodvoru in ne ob meji. Slavolok bo tam, kjer se trg pred kolodvorom zoži v cesto F. J. Cesar se popelje po cesti F. J. in po Vrtni skozi Šolsko ulico na Travniki do glavarstva. — Izvolil se je iz vrševalni odbor, v katerem je jedini Slovenec — dr. A. Gregorčič! Kar čuditi se je, da možje sprejemajo take izvolitve, ki so že same na sebi drzno žaljenje slovenske — dvetratjinske večine!!! Sicer v dneh „tinega delovanja“ ne zaslužimo drugega nego — breco na breco in te tudi dobivamo! Tako varujejo odgovorni prvaki ugled in čast naroda!

Renče — Ranžano. — V nedeljo in ponedeljek so plesali v Rentah, kar so nazivali „na biks“-lepaki goriskih godcev po mestu, in sicer v slovenskem in laškem jeziku. Slovensčina zanikrna, v laškem tekstu pa je zbudilo v oči vsakega zavednega Slovence laško ime za Renče — Ranžano! Lahki so nadeli našim krajem laška imena, in razni uradi z njimi vred se trdno drže takih imen, čeprav so ista le sprake! Žalostno pa je, ako se poslužujejo tudi domačini take laške spake! Tak narodni greh so storili prizadeži Rentani s tem, da dovoljujejo kar sami, da se pači posteno slovensko ime Renče v — Ranžano! To je narodni greh, kateri se ne sme ponavljati. Opozarjamo torej vse, da za svoja krajevna imena rabite edino le domača, ker le ista so prava, na laške spake pa se ne smete ozirati nikoli in nikjeri. To zahteva narodna čast! Posnemajte v tem pogledu Lahe, kako so dosledni!... Vsak izgovor na to stran je jalov.

Dr. Jožef Pavlica — zaupnik kardinala. — Zadnjič je bil v Ljubljani, kjer je razlagal klerikalni organizaciji, zakaj je nastala „Centrifuga“, ter je iskal daljne zveze s klerikalci, kakor je to opravljal poprej kapelan Dermastija, seveda le na gospodarskem polju!! — V torek pa je bil v Mariboru na zborovanju „Leonine“, kjer je pozdravil zborovalce v imenu goriskega kardinala! Kardinal ga je torej poslal v Maribor! Iz tega smemo sklepati, da ga pošilja tudi v Ljubljano in tudi v — Trst, nadzorovat in spodbujati — „Novi List“, ki je prava pravcata podružnica „Prim. lista“. In da stoji današnji dan za „Pr. listom“ sam kardinal, o tem ni več dvoma...

Kardinal ima torej že svojega moža. Delaven je, agilen, pravi „kranjski kapelan“ po vzorcu kardinala, kakor jih je ustvaril on na Kranjskem za časa svojega bivanja tamkaj. Danes imamo zato posebno čast, predstaviti g. doktorja Jožeta Pavlica kot zaupnika kardinala ter ga priporočiti vsem našim somišljenikom, da mu izkazujejo, kjerkoli pride, z njim v doliko, čast, kakor mu pritiče z našega stališča!

Don Giuseppe je „junak dneva“, don Antonio je odplul v „tempi passati“...

Užitina v deželni upravi. — Od vseh strani dobivamo poročila, kako so ločili podpise krmarjev! Oh, kakó sladki so bili! Mnogi so se dali ujeti, ali se zdaj kesajo. Na razna vprašanja povemo, da svoje podpise lahko vsak hip prekličemo. To naj storé čim prej.

V Cerknem so jih vlovili 3 nad polovico. Med temi je podpisal neki Valentin. Jež za očeta, Terezija Mezek pa za moža. Ta dva podpisa sta neveljavna, če tudi legalizovana po notarju!

Opozarjamo na današnji članek.

Naprevljen kolesar. — 72 letno staro je prevrnil v nedeljo kolesar, ki je z veliko

hitrostjo vozil po Gosposki ulici. Poškodila se k sreči ni težko: toda kako lahko bi se zgodila večja nesreča pri tako hitrem vozačenju! Po mestu pač ni smeli voziti prehitro!

Pretep med bratoma. V nedeljo večer sta se skregala brata Drašek na Blanci iz nepoznanega vzroka. Ker je pa besedičenje predolgočasno, so začele peti pesti in tudi nožice je prišel na delo. Anton Drašek je bil ranjen v nog; tako, da je moral v bolnišnico. Tudi ranitelj je izgubil nekaj krvi, kar mu najbrže ne bo škodilo. Ranjenec Anton noče povedati vzroka pretepu, pač pa trdi, da je telebnil po stopnicah.

Dva sprevoznika padla z vlaka. — Včeraj popoldne v postnem vlaku med postajama Gor. Ležace in Divača je videl sprevoznik Schönegger, kako je padel s stojšča ob vlaku eden njegovih tovarišev. Hotel je dati znamenje, da naj ustavijo vlak, ali aparat je bil pokvarjen; pri tem je zgubil tudi on ravnotežje ter padel ob vlak. K sreči, da ga niso kolesa potrla. Vlak so na to takoj ustavili. Prvi sprevoznik ni nič poškodovan, pač pa Schönegger na desni nogi, kolenu in na glavi. Prepeljali so ga v Trst v bolnišnico.

Tombola v Nabrežini. — Oddelek vojskega veteranskega društva v Nabrežini raznana, da bo tombola dne 12. avgusta; ako bo tisti dan slabo vreme, pa 26. avgusta. Tako je določilo društvo na novo.

Listnica. — G. dopisniku izpod Čavna: Dopis porabimo v „Primorcu“ jutri. Zdravi! G. I. J. v S. Istotako. Pozdrav, le večkrat se oglasite! G. dopisniku iz T. Nekaj smo že porabili, kakor ste videli, drugo pride na vrsto. Mislimo, da bo tako prav.

Sestanek hrvatskih in slovenskih abiturijentov v Zagrebu. — Dne 27. 28. in 29. t. m. se bo vršil v kraljevem Zagrebu sestanek hrvatskih in slovenskih abiturijentov. Program: Dne 27. Pričakovanje gostov in poset „Mirogaja“. Dne 28. Zborovanje abiturijentov ob 10. dopoldne, pozneje banket in ob 8. zvečer komerz. Dne 29. Ogladovanje kulturnih zavodov in popoldan ob 4. ljudska veselica.

Odbor vabi najljudnejše vse slavno slovensko občinstvo, naj se udeleži te svetčnosti ter s tem izrazi svoje simpatije do abiturijentske mladosti.

Udeležniki tega shoda se snidejo 27. t. m. ob takem času na Zidanem mostu, da se bodo mogli vsi skupaj ob 1.28 odpeljati v Zagreb, kjer bo pri prihodu ob 4.20 vzprejeti na kolodvoru. Ker hrvatski in slovenski abiturijenti nameravajo s tem sestankom pokazati medsebojno edinstvo za poznejše politično življenje, je ta sestanek splošno pač velikega pomena za Hrvate in Slovence, kajti spoznavati se mora med seboj mladina narodov, če hoče v poznejšem življenju delovati skupno v prosepah narodov. — Odbor za sestanek hrvatskih in slovenskih abiturijentov.

Razgled po svetu.

Deželni zbor istrski je imel v torek zvečer svojo drugo sejo, katere se slovanski poslanci tudi niso udeležili. Izvolili so dva tajnika ter 4 odseke, potrdili izvolitev Depangherja, na kar je bila seja zaključena. 3. seja bo danes zvečer.

Galerije v deželnem zboru so prazne, poslanci nekam poparjeni — pač manjka Slovanov!

Vabilo k XV. redni veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda v Radovljici na Kranjskem sredo, dne 1. avgusta 1900. Vspored: I. Sv. maša ob 9. uri v dekanijijski cerkvi. II. Zborovanje ob polu 11. uri v salonu Hudovernikove restavracije.

1) Prvomestnikov nagovor; 2) Tajnikovo poročilo; 3) Blagajnikovo poročilo; 4) Nadzorništvo poročilo; 5) Volitev jedne tretjine družbinega vodstva. Po pravilih izstopijo letos naslednji udje družbinega vodstva: 1. Ivan Murnik, 2. Martin Petelin, 3. dr. Ivan Svetina, 4. Andrej Zamejic; 6) Volitev nadzorništva (5 članov); 7) Volitev razsodništva (5 članov).

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda. Ljubljana, 18. julija 1900.

Prvomestnik: Podpredsednik: Tomo Zupan. Luka Svetec.

Pristavek.

1) Predvečer, dne 31. julija t. l., naj se ob 8. uri p. n. skupščinari in p. n. Ljubljaničanje prijateljsko snidejo na vrtu gostilne gospoda Ferlina (pri „Zvezdi“). Pevske točke bo izvajalo družbi sv. Cirila in Metoda posebno naklonjeno slav. „Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“.

2) Dne 1. avgusta odhod iz Ljubljane z navadnim vlakom ob 7. uri 17 minut zjutraj.

3) Po zborovanju skupni obed v Hudovernikovi restavraciji ob 12. uri. Radi obeda se je udeležencem zglasti do 29. julija pri odboru podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Radovljici. Kuvert brez vina stane 1 gld. 50 kr.

4) Po obedu ob 2. uri popoldne izlet v Poljce pri Begunjah.

5) Odhod iz Radovljice ob 7. uri 24 minut zvečer.

Poplavljanje razrušilo celo mesto.

— Sedmogradsko mesto Boerfalva je bilo 21. t. m. pozorišče velikankega naliva, ki je uničil celo mesto. To mesto leži v gorskem kotlu in je na okoli obdano od visokih bregov. Omenjenega dne se je usula najprvo toča, ki je vse pobila. Popoldne okoli 4. pa se je utrgnil nad mestom oblak. Z bregov so drli v mesto hudourniki, nesoč s seboj vse, kar jim je bilo na potu. V jedni uri je bilo

celo mesto velika podrina. Voda je podrla 76 hiš z gospodarskimi poslopji, poginila je v vodi vsa goveda, tudi pet oseb je utonilo.

Zaroka kralja Aleksandra. — Vsi listi se bavijo s senzacionalno vestjo iz Belegagrada, da se je srbski kralj Aleksander zaročil z vdovo Drago Mašin. Kralj Aleksander je to storil iz lastne inicijative v odsotnosti svojega očeta Milana in svojega ministra predsednika Gjorgjevića. Ko je Milan, ki je sedaj na letovišču v Karlovi h varih, dobil brzojavko, s katero se mu naznanja zaroka, je podal takoj brzojavnim potom ostavko kot generalissimus srbske vojske in je odpotoval na Dunaj. Ostavko je podalo tudi ministerstvo Gjorgjević, najnovejša vest iz Belegagrada javlja, da je tudi predsednik dr. sveta Kristić, ki je bil gotov, da sestavi novo vlado, vrnil kralju Aleksandru to poverjenstvo. — Ministerstvo, drž. svet, metropolit, predsednik skupščine, vsi so rotili kralja, naj se odpove v interesu vladarske hiše in kraljevine svoji izvoljenki, toda zaman; kralj je dal obkoliti poslopje, v katerem stanuje njegova nevesta od kr. garde, da zapreči eventualni poskus odstranjenja svoje zaročnice.

Draga Mašin ima danes okoli 30 let. Njen soprog je bil inženier v državnih službi; umrl je 6 let po poroki. Njen oče je polkovnik v srbski armadi, in njen brat stotnik v gardi in pobočnik kralja Aleksandra. Vdova Mašin je bila mnogo časa dvorna dama kraljice Natalije, in kot tako je kralj tudi spoznal. — Nekoji listi pišejo, da je izvenredno lepa ter mlada, drugi zopet trdijo, da Aleksandra bi imela lahko za sina. Ona je baje jako živahna, duhovita in zabavna. — Aleksander je na razna prigovarjanja, naj odstopi od zaroke, baje rekel: Hočem se oženiti, in sicer kmalu, ker nočem, da bi moj otrok prišel na svet izven moje hiše.

Novo ministerstvo je že sestavljeno.

Srbski politični „hudodelec“ — pomilosteni. — 25. t. m. je izdal srbski kralj ukaz, s katerim pomilostuje vse politične „hudodelce“. Izvzeti so samo oni, ki se neposredno sodelovali pri atentatu na kralja Milana.

Vojna na Kitajskem. — Po zadnjih vesteh se nam zdi, da so vsi zunanji poslalniki v Peking, izvzemši barona Kettelerja, še živi. Toda velika večina zapadnega prebivalstva gleda ta poročila z jako skeptičnim očesom in ne bode prepričana o resničnosti kitajskih ugodnih izjav toliko časa, dokler ne dobi kaka vlada od svojega tamošnjega poslanika oficijelnega poročila o ugodnem stanju in rešitvi Evropejcev v Peking. Nehoté se namreč vsiljuje človeku misel in prepričanje, da je to nesramna intriga od strani kitajske vlade, ki si hoče na tak način pridobiti potrebnega časa za mobilizacijo svojih čet in svojega brodogoja. Dal Bog, da bi bili še živi! Oficijelna Kitajska baje štiti in varuje poslalnike in je tudi jela resno misliti na posredovanje evropskih vesilov proti ustaji boksarjev. Cesar Kwangsu se je obrnil v to svrhu najprej na predsednika francoske republike Delcasséja, potem na Mac Kinley-a ter nemškega cesarja in naposled z dolгим pismom na japonskega cesarja. Toda vse velevlasti zapored so negativno odgovorile, in sicer v toliko, da o posredovanju ne more biti govora, dokler kitajska vlada ne da zadoščenja in zagotoviti popoldne varnosti. Iz teh pisem se da sklepati, da imata Kwangsu in cesarica vdova še v rokah vrhovno oblast, a da sta preslaba, da bi se uprli nasilstvu princa Tuana, ki s svojimi najbrže še vedno oblega zunanja poslanstva. — Iz zadnjih vestij iz Mandžurije je razvidno, da so pregnali Rusi Kitajce s svojega ozemlja čez reko Amur. Vsled nevarnega položaja na severnem Kitajskem proglašuje carski ukaz z dne 21. t. m. vojno stanje za ruske pokrajine v Sibiriji, Turkestanu in Semirještenu. Drugi ukaz carja Nikolaja zapoveduje sklicanje vseh rezervistov v omenjenih vojnih okrajih. — Avstro-ogerska vojna ladija „Cesarica in kraljica Marija Terezija“ je priplula v Singapore. Na ladiji je vse zdravo. — Neki dunajski list je dobil obvestilo, da se je podal jako ugleden mandarin, velik prijatelj Evropejcev, iz Tientsina v Peking. Ta mandarin je intimen prijatelj princa Činga in generala Yung-lu, in pomenja tega mandarina pohod v Peking trdno stališče, katero zavzema tamkaj princ Čing; ako temu ne bi bilo tako, bi se ta mandarin ne upal v Peking, kjer bi ga ustaški vodja Tuan gotovo umoril.

Szeng je brzojavil kitajskemu poslaniku v Washingtonu, da odvedejo zunanje poslalnike s spremljevalno stražo v Tientsin. Trdil je s častno besedo, da so poslalniki živi.

„Daily Express“ je dobil iz Hongkonga poročilo, v katerem se zatrjuje, da so kitajske ugodne vesti brezdomno ostuden manevar, da se prepričijo pošiljatelj tujih čet toliko časa, dokler se bodo zamogle organizovati in zbrati kitajske čete in dokler se ne prenese dvor v Scian-fu. — „Morning Post“ javlja, da je severo-ameriška vlada zaukazala svojim četam, da odrinejo najkasneje do 30. t. m. proti Peking, tudi ako druge velevlasti ne bi hotele sodelovati. — Kitajski poslanik v Londonu meni, da bodo v slučaju, ako se izvede prodiranje proti Peking, umorjeni vsi Evropejci, ki se nahajajo tam.

V Niu-Cinang je dospelo 3000 Rusov. Naprej ne morejo, ker jim je zaprlo pot 10000 Kitajcev, ki so izvrstno oboroženi. Najbrže se boje bila v kratkem bitka. — Iz

Petrograda se javi, da je ustavilo promet po reki Amur odnotno brodarstveno društvo. — Iz Bremerhaven-a odrinejo v kratkem nemške čete na Kitajsko, in sicer 27. t. m. 4000 mož, 30. t. m. 1200, 31. t. m. 1000, 2. avgusta 2800, in 4. istega 3000 mož.

Po inicijativi belgijskega kralja Leopolda pošlje tudi Belgija 2000 mož na Kitajsko. — V Odeso sta prišla 24. t. m. dva oddelka ruskih čet po 260 in 800 mož, ki odidejo prihodnji mesec v Mandžurijo.

Da so poslalniki živi, potrjuje tudi kitajski poslanik v Petrogradu, kateri pravi, da je višji dostojanstvenik obiskal po ukazu kitajskega ministerstva za zunanje tuje poslalnike „in našel jih žive in zdrave“, „Standard“ piše, da se mora vsiiti rešilna akcija čim prej, ker razsajajo med obleganci bolezn. — Prodiranje proti Peking bo delalo, kakor pišejo ruski listi, velike težkote, ker je okoli 100.000 Kitajcev sezidalo ob potu v Peking nebroj mailih trdnjav, — kakor pri Tientsinu — ki bodo preskrbljene vse s topovi velikega kalibra.

Vojni avstrijski ladji „Cesarica Elizabeta“ in „Aspern“ sta odpluli iz Pulja na Kitajsko v torek. Med kudet druge vrste, ki so odšli z ladjo „Aspern“, čitamo tudi g. Miroslava Plohlja, katerega imenovanje kadetom smo pred kratkim naznanili.

Današnja poročila pravijo, da Rusija bode morala poslati v Mandžurijo mnogo vojštva, ker sicer Kitajci malo ruske oddelke, ki so nastavljeni ob rusko-kitajski meji, pobijejo. Mesto Harbin je v nevarnosti. — Položaj ob reki Telho se je zboljšal; Rusi zamorejo zaznamovati povsod uspehe, posebno vro so se bili 14. t. m., ko so naskočili nasprotni breg reke Peiho, ter vzeli Kitajcev 42 topov.

Iz Petrograda javljajo, da se ustanovi na carski ukaz 12 vojaških bolnišnic; osebe bo obstajalo iz 10 častnikov, 200 vojakov, 4 usmiljenih sester in iz primerne števila zdravnikov. Ko se dokonča organizacija teh bolnišnic, jih prenesejo na Kitajsko.

Nesreče na morju. — Iz Londona javlja brzojavka: Pri Belfastu sta trčila skupaj v megli dva parobroda, ki sta vozila izletnike. Oba sta jako poškodovana. Utopilo se je 5 oseb, a ranjenih je 15. — V soboto zjutraj je trčil na potu iz New-Yorka v Liverpool v irskem kanalu parobrod „Campania“ ob barko „Embleton“, ki je plovila v Novo Zelandijo. Utopilo se je 11 oseb, med njimi tudi kapitan.

Raznotero. — V Kranju nameravajo vzditi v hišo, kjer je stanoval pesnik Prešern, spominsko ploščo. — Na Dolenjskem (Kranjskem) je bila zadnje dni tako huda vročina, da so morali poljska dela opravljati namesto po dnevi po noči od 11. do 7. zjutraj. — Cesar bo praznoval svojo 70-letnico v najožjem rodbinskem krogu v Ischlu. — V soboto je padala v Trbižu in okolici toča, ki je opustošila vse vrtove. Take toče ne pomnijo od l. 1872. dalje. — Iz Lvova poročajo, da se širi po Galiciji vročinska bolezen, vsled česar odpadejo letos tam najbrže jesenske vojaške vaje. — Umirovljenega slepega profesorja Prugovečkega v Zagrebu je umorila njegova kuharica Pavia Huberger. Napadla ga je dvakrat s sekuro po glavi. Morilko so zaprli. — V Lvovu se je ustrelil topničarski korporal Bileta na originalen način, ker je nabasal top, se postavil pred njega ter ga sprožil z vrvice. Strel ga je raztrgal. — Iz Jokohame na Japonskem javljajo, da je prošli torek začel nepričakovano bruhati ogenj vulkan Adsuma pri Bandaisanu. Ogenj in pepel je zasul 200 oseb. — O vojni v južni Afriki poroča brzojav od 23. t. m., da v zadnjih dneh je bilo več vročih bojev. Pri Derdedorpu vzhodno od Pretorije je padlo kakih 400 angleških vojakov.

Narodno gospodarstvo.

Zaupni shod mizarjev v Solkanu. — V nedeljo je bil v Solkanu po g. dr. Henrik Tumski sklican zaupni shod mizarjev.

Udeležili so se ga skoro vsi mojstri iz Solkana in jeden iz Gorice. Določilo se je, sklicati občni zbor na dan 5. avgusta ob 10. predpoldne v prostorih „Goriške Citalnice“ v Gorici ter povabiti mizarje cele dežele. Vse pove oglaš na četrti strani.

Društvo pekovskih pomočnikov. — V nedeljo je bil ustanovni shod društva pekovskih pomočnikov na Goriskem v Lisjakovi gostilni na Goriškem. Shod je vodil dr. Tumski. Pravila so bila sprejeta soglasno ter so bili pooblašteni, da preskrbe potrdila pravil po namestništvu gg.: I. Šuligoj, M. Moser, L. Furlani in L. Devetak.

Navzoči so bili skoro vsi pomočniki, okoli 60. Zanimivo je, da med njimi je le 5 Furlanov, vsi drugi so Slovenci, kar nam kaže na lep napredek v naši obrti v Gorici.

Prvi slovenski shod vseh rokodelcev in obrtnikov v Avstriji. — Nas list je spremljal od početka zvesto gibanje za prvi slovenski shod vseh rokodelcev in obrtnikov v Avstriji, ki se bo vršil, kakor je določeno, 28. in 29. septembra t. l. v Pragi. Kaj je namen tega shoda? Ta shod ima podati skupino vseh obrtnih in rokodelskih zahtev, kakor tudi popolniti in proglobiti češko obrtno organizacijo na temelju deželni jednot. Istotako ima podati inicijativo k podobnemu usta-

navlačen organizaciji pri ostalih slovanskih narodih v Avstriji, da bi se vendar že enkrat moglo rokodelstvo in obrtništvo slovansko popolno in definitivno emancipovati od centralistiških hrepenenj v obrtnih rečeh v Avstriji. Shod ima podati dalje temelj gospodarskemu zblizanju in praktičnemu izvajanju gospodarske strani slovanske vzajemnosti. — Program shoda je: 1. O svrhi in koristi deželne obrtnih organizacij; 2. O nujnosti pridelitve obrtnega zakonodajstva deželnim zborom; 3. O obrtnem šolstvu in obrtni izobrazbi; 4. O obrtni žurnalistiki; 5. O malo-obrtnem kreditu; 6. O zavarovanju za starost; 7. O pomenu slovanske vzajemnosti v pogledu gospodarskem.

Program je, kakor je razvidno iz omenjenih točk, prav lep, in prav velikega pomena bo razpravljanje o vsaki točki. Že prva točka, ki hoče razprave o deželnih obrtnih organizacijah, da mnogo misliti. O obrtni izobrazbi, o obrtnem šolstvu, o obrtni žurnalistiki, to so tri reči, ki morajo druga drugo popolnjevati. O zavarovanju za starost je zelo važna točka, sega v najbolj preporočno stran socijalnega stanja obrtništva. Z ozirom na važnost točk, ki se bodo razpravljale, bi bilo želeli, da bi shod imel prav dosti vspeha.

Naša želja je, da se tega prvega slovanskega shoda obrtnikov in rokodelcev v Avstriji udeleži tudi primerno zastopstvo slovanskih obrtnikov. To natečo naj pa vodi naše obrtništvo, ko bo izbiralo svoje zastopnike na ta shod: pošljimo v Prago mož, ki bodo mogli razpravam na shodu primerno slediti, ki bodo razumeli, kaj se govori, in ki bodo tudi, če bo treba, mogli poseči sami v debato. Zastopniki slovanskega obrtništva naj bodo možje, ki so razumni v obrtnih stvarih.

Premogarski kartel. — Avstrijski premogokopi in veletržci s premogom so stopili v kartel in se solidarno med seboj pogovorili: komu in pod kakimi pogoji bodo odslej prodajali premog. Na vprašanja in naročbe sedaj odgovarjajo, da ne morejo nič premoga na drobno podati, ker je za ves nadaljnji čas prodan. Zakaj tako? Vse to meri na to, da nastane veliko pomanjkanje premoga med občinstvom. In takrat bodo gospodje diktirali take cene, kakoršne bodo hoteli. Na kratko rečeno: premogarski baroni se hočejo maščevati nad občinstvom, ki je bilo za časa zadnje stavke na strani stavkajočih! In čas je sedaj prav kakor nalašč. Državnega zbora ni, deželni zbor tudi ne, to je: zastopstev ni, ki jedina bi mogla preprečiti te nesramne maneve, ki so naprjeni nasproti ubogemu ljudstvu. Ljudski časopisi so razgorčeni nad takim ravnanjem. Mnenja so, da tako dalje iti ne more in tudi ne sme. Vlada se pa briga samo za narodnostne prepire, za gospodarske, socijalne stvari pa že nima časa! Kupujejo občinstvo pa trpi. Dne 23. t. m. je naznanil brzojav iz Prage, da lastniki čeških premogokopov so sklenili, povišati cene premoga na 6 do 12 kr. pri meterskem stotu.

Poslano.)*

Ker želé zvedeti nekateri č. gosp. odjemalci, zakaj sem opustil edinega slovanskega imovitega trgovca z ovsom, naznanjam jim tem potom, da se je to zgodilo edino le zato, ker mi ni ugajal ne oves ne cena, in ker se dotični trgovec ne ravna po gestu: »Svoji k svojim«, marveč naroča razno blago pri rokodelcih druge narodnosti, četudi imamo na izbiri svojih, ki so vredni, da jih podpiramo.

V Gorici, dne 25. julija 1900.

Josip Krovatin.

*) Za vsebino pod tem naslovom je odgovorno uredništvo le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon. Op. ured.

Fran Wilhelmov
odvajajoči čaj
od
Frana Wilhelma
lekarnarja v Neunkirchen
(Spodnje Avstrijsko)
dobiva se v vseh lekarnah. Zavoj stane
2 kroni av. velj.

Mizarska zadruga v Gorici

vpisana z omejenim jamstvom

vabi na I. redni občni zbor,
kateri bode

v nedeljo dne 5. avgusta 1900. ob
10. uri predpoludne v prostorih »Goriške čitalnice« s sledečim dnevn. redom:

1. Poročilo snovalnega odbora.
2. Volitev načelstva, nadzorstva in namestnikov.
3. Ustanovitev služb. uradnikov.
4. Naprava cenika zadružne zaloge in strojarne.
5. Nasveti in razgovor o strokovnih zadevah.

Prva slovenska trgovina z železjem v Gorici

Konjedic & Zajec

(prej G. Darbo)

pred nadškofijo št. 5. Podružnica konec Raštela št. 2.

Zaloga v ulici Morelli št. 12, v Gosposki ulici št. 7. v posejilni hiši.

Priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega štajerskega železa, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščevine, orodja za razne obrti in pohištvene, štedilna ognjišča, peči, cevi in predpečnike, nagrobne križe.

Vsakovrstne okove za pohištvo in stavbe. Prevzemata vse naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.

Glavna zaloga za Gorico in okolico
izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.

Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gosp. **Mussbaum-a** v Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga
najboljšega koroškega Acalon in Brescian-jekla.

Zaloga Portland in Roman-Cementa, kmetijskih strojev iz prvih tovarn. Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.

Nikaka skrivnost ni več

da si vsakdo sam doma napravi brez vsake priprave in težave najfineje likerje po francoskem zistemu s pomočjo ekstraktov, ki stanejo za napraviti po 5 litrov likerjev: **Tropinovec, Absinc, Vermut, Ruski pelinovec, Češki liker, Kimel** po 80 kr.; **Silvovec, Rum, Čašnjevce, Alaš, Alpski liker** po 85 kr. in **Konjak, Benediktinec, Chartreuse, Pilzenski liker** po 95 kr. Razpošiljam proti predplačilu v znamkah ali po poštni nakaznici; po poštne povzetju 10 kr. več.

Vsaki pošiljati pridenem navodilo, kako se napravi liker. Preprodajalcem, če naročijo več blaga, mnogo ceneje.

Anton Rukavina

Trst — Via Belvedere šte. 23.

Anton Obidič,

čevljar

v **Semeniški ulici šte. 4**

v **Gorici,**

priporoča se

za **raznovrstna naročila** po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

KÔPEL

Preizkušeno
zdravilišče
za bolezni v želodcu
najetih in ledvicah
z sladkorno boleznijo

Prospekti se dobe pri ravnatelju
Jožne železnice postaja Polčane (Pölsbach) žolčne kamene,
KRASNO PREBIVALIŠČE katarhe v golfancu
in na krhlu ito.

Čestitam in se radujem z Vami
na tako dobrem izdelku,

piše odlični trgovec gospod I. Prelog iz Trsta, prvi kranjski tovarni
testenin **Žnideršič & Valenčič** v Ilir. Bistrici.

Original tega lista z dne 22. jun. je vsakemu na ogled.

Izšel je ravnokar

II. zvezek „Svetovne knjižnice“

MARCO VISCONTI

zgodovinski roman.

Italijanski napisal **Tommaso Grossi.**

Cena: kron 2.40; po pošti 20 vin. več.

Razpošilja

„Goriška Tiskarna“ **A. Gabršček** v Gorici

edino proti povzetju ali naprej poslanim zneskom.

Na zahtevo pošilja

„Popis leposlovnih in drugih knjig“ lastne zaloge zastonj in franko.

Ugodna prilika.

Radi preselitve se prodaja v Komnu za neverjetno nizko ceno dve tikajoči se hiši, (jedna dvonadstropna, druga jedn nadstropna). Hiši ste bogato oblikirani, z lepim dvoriščem, z dvema podzemeljskimi kletmi, hlevom, žganjarnico, vodnjakom, z razno kletarsko in gospodarsko opravo in lepo vredenim vrto. Poleg tega še 10.437 m² velik, vzarno vreden vinograd, cepljen na ameriški podlagi v rofusk v 2. 3. in 4. letu starosti. Hiši ste jako pripravi za obrt, posebno pa za letovišnike, ter bi donasali z ozirom na neverjetno skromno ceno, velik letni dobiček.

Iz prijaznosti posreduje

Josip Štrekelj v Komnu.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevee, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senf), Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo milo ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmernih cenah

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin,

trgovca v **Semeniški ulici št. 1**

v lastni hiši, kjer je »Trgovska obrtna zadruga«

VELIKA ZALOGA
ŠIVALNIH STROJEV IN DVOKOLES

SAUNIG & DEKLEVA v **GORICI**

ulica **Municplo št. 1**

mehanična delavnica v **Nunski ulici št. 16.**

(Brez konkurence!)

Cene so od gl. 90 naprej.

Z nami je vsaka konkurenca nemogoča!

Se toplo priporočamo z odličnim spoštovanjem udani

SAUNIG & DEKLEVA.

KAVA

DRUŽBE

SV. CIRILA IN METODA v **LJUBLJANI.**

Ivarina je najboljša cikorija.

ZALOGA

PRI

IV. JEBAČINU

v **LJUBLJANI.**

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si usiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej kavi, to je cikorija ali: „Kava družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani!“

Dobiva se povsod!

Glavna zaloga pri: **IVANU JEBAČINU** v Ljubljani.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar
v **Gorici** na **Kornu št. 3.**

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.